

Matt.28,16-20

Es.49,1-6

Ef.1,3-14

Trinitatis søndag, den 27.5.2018

Herlev

722 356 318 364 334 11

Der er feststemning udenfor i dag. Herlev flager på grund af en cykelklub og det giver lidt parkeringsproblemer, men vi kan da glæde os over flagene.

Vi har også fest her i kirken, fordi det er trinitatis søndag. Det er den sidste festdag i den første halvdel af kirkeåret. Det er sidste mulighed i denne omgang for at bruge den hvide messehagel.

Det er også den søndag, hvor vi plejer at fejre kirkens fødselsdag. Dronningen var på besøg ved gudstjenesten trinitatis søndag i 1976 for at fejre kirkens 500 års fødselsdag.

Jeg ved ikke, hvorfor man valgte at invitere til den dato, men det kan hænge sammen med det relief på væggen lige over for prædikestolen. Her står der, at kirken er indviet til den hellige treenighed i 1671.

Ordet trinitatis er den latinske form af treenighed. Vores kirke er altså indviet til den treenige Gud, til Faderen og Sønnen og Helligånden.

På vores skovtur i onsdags var vi inde i Holsted Kirke i Næstved. Her var der også en del symboler, som pegede på treenigheden. Der var tre marksten fra en gammel kirke, som var nedlagt i 1560. De var muret ind i væggen i en trekant, som symboliserer den treenige Gud.

Der var også en lysglobus - eller snarere et livstræ, som stod på en tredelt stamme, der også symboliserede den treenige Gud, Faderen og Sønnen og Helligånden.

Det er godt med nogle gode symboler på et begreb som den treenige Gud, fordi vi har så svært ved at forklare det og forstå det.

Vi kan forestille os Gud Fader - skaberen, vor herres Jesu Kristi og vor far. Han har skabt alt og han har givet os sit ord og sin søn, for at kunne have fællesskab med os. Det er os han tænker på. Vi er i hans hjerte, som hamrer og brænder efter at vise os ind i hans kærlighed.

Vi kan også forestille os Jesus Kristus, Guds Søn, der blev født som et menneske i en stald og som døde på et kors for os. Det er sværere at forstå, hvordan han kunne opstå igen, men det har vi mange, der har bevidnet. Vi kan heller ikke med vores forstand forstå, at han både er sand Gud og sandt menneske.

Det er sværere at forestille os, Helligånden, som vi fejrede i pinsen. Han er Guds kraft, Guds kærlighed, men også en person, der går i forbøn for os hjemme hos Gud. Han bor i os og giver os både visdom og tillid til Gud.

Men helt kompliceret bliver det, når vi vil forsøge med at forklare, hvad det betyder, at vi tror på den treenige Gud: Faderen, Sønnen og Helligånden. Her er der mange, der står af.

Der er nogle, der siger, at det slet ikke kan være rigtigt. Vi kan først og

fremmest tænke på jøderne og på Jehovas Vidner. Både jøderne på Jesu tid og i dag siger, at Gud ikke både kan være 3 og 1 - i hvert fald ikke på én gang.

Men det er jo, hvad Bibelen siger. Vi kan finde forskellige billeder, som alligevel ikke er helt dækkende.

Et af de meget gamle billeder er trekanten. Den har tre sider og er dog kun én trekant. Vi så en trekant i Holsted Kirke og man kan også se denne trekant i toppen af den tavle, der er i tårnrummet. Midt i trekanten er Guds øje. Det er den treenige Gud, der ser med sit milde øje på os, der er samlet i kirken i dag.

Et andet billede, som illustrerer forholdet mellem Faderen, Sønnen og Helligånden er kløveren. Et trekløver består af tre kløverblade, men der er alligevel kun én trekløver.

Vi forstår ikke den treenige Gud, men takker ham fordi han både som Faderen, Sønnen og Helligånden arbejder på at samle en menighed, som kan være sammen med ham her på jorden og i himlen.

Faderen har skabt alt, men Sønnen var med, da skaberordet lød og Helligånden blæste livsånden ind i dyr og mennesker. Vi lever i en verden og er en del af den verden, som den treenige Gud skabte.

Sønnen blev sendt til jorden for at gøre det, som vi mennesker ikke kunne: han kom for at frelse os fra de magter, som forsøger at få os bort fra Gud og ødelægge os og vores mulighed for at tro på Gud. Sønnen gjorde det, som Faderen bad ham om og Helligånden styrkede ham til det.

Helligånden kom til jorden, som vi lige har talt om det i pinsen, for at bo i os og både trøste, støtte, vejlede og hjælpe os til hele sandheden.

Ingen kunne gøre det alene, men Faderen, Sønnen og Helligånden er sammen om at give os del i det evige liv, hvor vi skal være sammen og takke Gud for alt det, som han har gjort for os.

Vi er døbt ind i et fællesskab med Gud og med hinanden. Vi er døbt i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Det var den opgave, Jesus gav sine disciple, som vi hørte det i de sidste vers af Mattæus-Evangeliet. Jesus mødte sine disciple på et højt bjerg i Galilæa, kort før han tog afsked med dem og for til himmels.

På dette bjerg havde han en opgave til de 11 disciple. Det var en stor og vigtig opgave, som de ikke kunne løse alene. De havde brug for hjælp på to planer.

For det første skulle Helligånden komme over dem og give dem kraft. Det oplevede de på en særlig måde i pinsen og det er en væsentlig del af det at være en kristen, at vi har Helligånden, som kan give os visdom og kraft og frimodighed, når vi er bange og små - og det er vi ofte, når vi står over for en stor opgave for Gud. Så kommer han og hjælper os igennem de situationer, vi har svært ved at overskue.

Det første plan er det lodrette plan. Vi får hjælp fra Gud selv - fra den del af den treenige Gud, som vi kalder for Helligånden.

Men der er også brug for hjælp på det vandrette plan. De 11 disciple kunne ikke klare det alene. De måtte have andre til at hjælpe sig - både dengang og op igennem de næsten 2000 år, der er gået.

Opgaven er ikke løst endnu - disciplene skulle gøre alle folkeslag til Jesu disciple. Der skal stadigvæk arbejdes med opgaven. Vi skal både som kirke og som enkeltpersoner tage et nap med.

Som kirke har vi muligheden for at støtte missionselskaber og for at opfordre folk til at rejse ud som missionærer. Selv om kirkerne rundt om i verden ønsker at klare sig selv, er der stadig brug for hjælp. Det kan være, at det mere gælder oplæring af medarbejdere - præster og evangelister - end det at gå på gaden eller på markedspladsen og henvende sig til mennesker med evangeliet.

Her fra Herlev Kirke støtter vi forskellige missionselskaber i årets løb, fx danmission, ethiopermissionen, mission afrika, israelsmissionen, Ordet og Israel, sømandsmissionen og andre.

Vi samler ind i kirken og vi samler ind ved forårsbasaren.

Nogle arbejder i andre lande og andre arbejder her i vores eget land. Tværkulturelt Center, som vi samler ind til i dag, forsøger at bringe evangeliet til de mennesker, der kommer til os som flygtninge og indvandrere. Nogle er kristne i forvejen, mens andre først her i Danmark får mulighed for at høre det evangelium, som sætter mennesker fri.

Der er også mange, der er personlige støtter, som jævnligt giver penge til missionen og dermed er med til at tage del i den store opgave, som Jesus satte sine disciple i gang med.

Andre hjælper med deres hænder. To tomme hænder, som er foldet i bøn til missionens herre, er værdifulde, fordi det jo er Gud selv, der kommer til os som Helligånden og skaber tro, håb og kærlighed i vore hjerter.

Vi har alle mennesker, som vi kender og elsker. Det man være den nære familie - børn, børnebørn eller oldebørn - eller naboer og venner. Vi ønsker, at de - ligesom vi - skal høre om den Gud, som sætter os fri, så vi ikke skal komme til Gud med vore egne kræfter, gerninger og anstrengelser.

De mennesker, vi lever sammen med må vi bede for og fortælle om Jesus. Vi skal ikke presse folk, men være vidner om Jesus Kristus.

Vi skal ikke gå alene. Der var nogle af Jesu disciple, som troede, mens andre tvivlede. Men Jesus kunne bruge dem. Han gik selv med dem og sagde: *Jeg er med jer alle dage, indtil verdens ende.*

Det store løfte gælder også os. Han går med os og så er vi aldrig alene. Det er et godt løfte at gå ud i hverdagen på: Jeg er med jer alle dage, indtil verdens ende.

Amen